

N:o 96.

Af herrar **E. O. Magnusson** i Tumhult och **J. P. Persson** i Hult, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående begränsning af rätten för handlande att idka handel vid filial eller eljest utöfva tillfällig handelsrörelse.

Genom Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående utvidgad näringsfrihet af den 18 juni 1864 och lagen angående handelsregister, firma och prokura af den 13 juli 1887 hafva helt visst många fördelar vunnits för det fria varuutbytet befolkningen emellan, och den firma medgifna rätten att inom annan kommun än den, där hufvudkontoret är beläget, öppna filial af sin affär, har säkerligen tillkommit i afsikten, att större och solidare affärer på så sätt skulle uppstå, men jämsides med dessa fördelar hafva en del missförhållanden insmugit sig. Det tillgår nämligen oftast sålunda, att en handlande, vanligtvis af dem, som i sin hemort ej hafva större kundkrets, anmäler till handelsregistret, att han på ett flertal ställen — oftast inom 10 à 20 kommuner inom och utom länet — ämnar öppna filial af sin affär, men denna affär drifves på det sätt, att han på den plats, där filialen enligt anmälan skulle vara belägen endast under några dagar af året, då torgdag eller kreatursmöte enligt Konungens befallningshafvandes medgifvande äger rum på platsen i fråga, utbjuder sina varor i några för tillfället förhyrda tält.

Dylig provisorisk filialhandel utgör endast en maskerad gårdfarihandel till förfång såväl för denna som de inom de respektive kommunerna bosatte och skattskyldige handlandena.

Enligt flera prejudikat må vid af Konungens befallningshafvande kungjord torgdag eller kreatursmöte ej andra varor utbjudas, än som i Konungens befallningshafvandes kungörelse nämnas, men denna lagens mening kan genom det nu rådande systemet för handelsfilialer ej vinna tillämpning. Härigenom hotas de i landet så talrikt anordnade torgdagarne och kreatursmötena att förändras till marknader, hvilket ingalunda varit afsikten. Denna olägenhet torde säkerligen kunna afhjälpas, om i lag stadgades, antingen att rätt till handel från provisorisk filial ej medgåfves, eller åtminstone att den handlande, som erhållit dylik rätt, vore förpliktad drifva sin rörelse i egen byggnad eller i lokal, som icke blott för tillfället vore förhyrd.

På grund af det här anförda, få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte till Riksdagen inkomma med förslag, hvarigenom rätten för handlande att utom den ort, där han är boende och idkar handel, drifva handel från filial eller eljest utöfva sådan rörelse af tillfällig art, varder lämpligen begränsad.

Stockholm den 28 januari 1904.

E. O. Magnusson.

J. P. Persson.
